

Gedl, Marek

Katedra Archeologii Polski Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie w latach 1945-1967

Światowit 30, 249-257

1969

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

V. KRONIKA

Marek Gedl

(Katedra Archeologii Polski Uniwersytetu Jagiellońskiego)

KATEDRA ARCHEOLOGII POLSKI UNIWERSYTETU JAGIELLOŃSKIEGO W KRAKOWIE W LATACH 1945—1967

ORGANIZACJA I DYDAKTYKA

Katedra Archeologii Polski Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie może się poszczycić ponad stuletnią tradycją¹. W 1863 r. rozpoczął tu wykłady z dziedziny archeologii Józef Łepkowski (1826—1894), podówczas docent z zakresu archeologii i sztuki średniowiecznej, twórca Katedry i Gabinetu Archeologicznego UJ. Następcami J. Łepkowskiego kolejno byli: prof. Włodzimierz Demetrykiewicz (1859—1937), doc. Józef Żurowski (1892—1936) i prof. Tadeusz Sulimirski (ur. 1898), który kierował Katedrą do września 1939 r. Działania wojenne w 1939 r. i następnie okupacja niemiecka przerwały na krótko działalność dydaktyczną Katedry. Już w 1941 r. rozpoczęto zajęcia dydaktyczne z zakresu prehistorii dla studentów prehistorii, historii i historii sztuki (dr Rudolf Jamka i Albin Jura), prowadzone w ramach Tajnego Uniwersytetu Jagiellońskiego². Zajęcia te prowadzono do końca okupacji.

Natychmiast po wyzwoleniu Krakowa w styczniu 1945 r. przystąpiono do organizacji Katedry (podówczas Katedra Archeologii Przedhistorycznej) i już w marcu tegoż roku rozpoczęto normalne zajęcia dydaktyczne. Obowiązki kierownika Katedry objął wówczas dr R. Jamka, początkowo jako starszy asystent, później jako adiunkt, a opiekę nad Katedrą sprawował prof. Stanisław Gąsiorowski. Asystenturę przy Katedrze uzyskał mgr Adolf Nasz, a funkcję woźnego pełnił Jakub Orkisz. Prowadzono wykłady i ćwiczenia dla stu-

¹ R. Jamka, *Włodzimierz Demetrykiewicz, twórca Zakładu Archeologii Przedhistorycznej UJ w Krakowie*, „Prace Archeologiczne”, t. 1, 1960, s. 9—15; tenże, *Archeologia Polski w Uniwersytecie Jagiellońskim*, w: *Studia z dziejów Wydziału Filozoficzno-Historycznego Uniwersytetu Jagiellońskiego*, „Prace Historyczne”, t. 16, 1967, s. 287—300.

² R. Jamka, *Urywki z okupacyjnych wspomnień archeologa*, „Alma Mater w podziemiu”, Kraków 1964, s. 208—221.

dentów prehistorii, historii i historii sztuki. W następnym roku akademickim (1945/1946) R. Jamka objął także zajęcia dydaktyczne na organizowanym uniwersytecie we Wrocławiu. Do Wrocławia odszedł A. Nasz i J. Orkisz. Asystenturę przy Katedrze otrzymała mgr Maria Trzepacz, a woźnym został Mieczysław Maciejczak (1899—1964). W 1947 r. R. Jamka habilitował się i w tymże roku przeszedł do Wrocławia. Ze względu na spodziewany powrót prof. T. Sulimirskiego, przedwojennego kierownika, Katedra pozostaje nieobsadzona. Obok M. Trzepacz (uzyskała doktorat w 1949 r.) pracę w Katedrze podjął mgr Stanisław Buratyński (doktorat w 1952 r.). Obok nich wykłady prowadzili doc. Tadeusz Reyman (1899—1955), dyrektor Muzeum Archeologicznego w Krakowie, i Stefan Krukowski. W dalszym ciągu prowadzono wykłady i ćwiczenia dla studentów prehistorii, historii i historii sztuki.

W 1950 r. powrócił do Krakowa prof. R. Jamka i objął kierownictwo Katedry. Stanowisko asystenta uzyskała na jeden rok (1950—1951) mgr Helena Burhardt. W tymże roku wprowadzono zmianę w programie studiów i zorganizowano kierunek historii kultury materialnej, obejmujący specjalizacje z dziedziny archeologii Polski, archeologii śródziemnomorskiej i etnografii. Początkowo wprowadzono studia dwustopniowe. Po ukończeniu trzech lat pierwszego stopnia, studenci przechodzili na specjalizację z archeologii Polski do Poznania. Następnie (1951 r.) wprowadzono jednolite czteroletnie (a następnie pięcioletnie) studia ze specjalizacją w Krakowie. W tym też czasie Katedra uzyskała obecną nazwę. Obok wykładów i ćwiczeń dla studentów historii kultury materialnej, prowadzono także zajęcia dydaktyczne z archeologii dla słuchaczy historii, a przez pewien okres czasu także dla studentów historii sztuki i pedagogiki. W 1957 r. wprowadzono ponownie zmianę w organizacji i programie studiów i utworzono samodzielne pięcioletnie studia z archeologii Polski.

Katedra zaczęła się stopniowo rozwijać i poszerzać swoją działalność. W 1955 r. asystenturę uzyskał mgr Marek Gedl (doktorat w 1960 r.), a w roku następnym mgr Janusz Kozłowski (doktorat w 1961 r.). W latach 1955—1958 mgr Kazimierz Godłowski odbył aspiranturę przy Katedrze. W latach 1945—1955 Katedra nie prowadziła samodzielnych terenowych prac badawczych. Współpracowała jedynie w tej dziedzinie z Muzeum Archeologicznym w Krakowie i z Konserwatorami Zabytków Archeologicznych w Krakowie, Lublinie, i Wrocławiu. Dopiero w 1956 r. rozpoczęto pierwsze powojenne badania wykopaliskowe z ramienia Katedry (wykopaliska na cmentarzysku kultury łużyckiej w Kietrze), a w latach następnych znacznie poszerzono działalność terenową. W 1959 r. zorganizowano w ramach Katedry pracownię konserwatorską, w której zatrudniono Tadeusza Lesiaka (do 1967 r.), a następnie Jana Kozła. W 1960 r. wydano pierwszy tom „Prac Archeologicznych”, stanowiących odtąd ciągłą serię wydawniczą Katedry w ramach „Zeszytów Naukowych Uniwersytetu Jagiellońskiego”. W tymże roku etat asystenta

uzyskał K. Godłowski (doktorat w 1964 r.): W 1961 r. odszedł z Katedry dr S. Buratyński, kierownik Oddziału Nowohuckiego Muzeum Archeologicznego w Krakowie. W 1962 r. otwarto przy Katedrze studium doktoranckie (mgr Bolesław Ginter i mgr Stanisław Kowalski). W 1966 r. habilitował się M. Gedl i uzyskał stanowisko docenta przy Katedrze, a B. Ginter uzyskał stopień doktora i objął etat starszego asystenta. W tymże roku Katedra dostała asystenturę naukowo-techniczną, którą otrzymała mgr Barbara Nowogrodzka. W 1967 r. habilitował się J. Kozłowski, obejmując stanowisko docenta, a mgr Piotr Kaczanowski obsadził etat asystenta. W dalszym ciągu prowadzono zajęcia dydaktyczne dla pięciu lat kierunku archeologii Polski, a prócz tego dla studentów etnografii, historii, antropologii i przez pewien czas dla słuchaczy archeologii śródziemnomorskiej.

W 1967 r. obsada personalna Katedry przedstawiała się następująco: Kierownik Katedry — prof. dr Rudolf Jamka, docenci — dr Marek Gedl i dr Janusz Kozłowski, adiunkci — dr Maria Cabalska (z d. Trzepacz) i dr Kazimierz Godłowski, starszy asystent — dr Bolesław Ginter, asystent — mgr Piotr Kaczanowski, asystent naukowo-techniczny — mgr Barbara Gedl (z d. Nowogrodzka), laborant — Jan Koziół.

DZIAŁALNOŚĆ NAUKOWO-BADAWCZA

W latach 1945—1967 Katedra Archeologii Polski UJ prowadziła ożywioną działalność naukowo-badawczą, obejmującą zróżnicowaną problematykę. Pracownicy Katedry opracowywali następujące problemy badawcze:

a. Pradzieje i wczesne średniowiecze Górnego Śląska (R. Jamka, J. Kozłowski, B. Ginter, M. Gedl, K. Godłowski).

b. Pradzieje i wczesne średniowiecze Krakowa i powiatu krakowskiego (R. Jamka i zespół).

c. Chronologia paleolitu górnego w Europie środkowej (J. Kozłowski).

d. Badania nad paleolitem i mezolitem w dorzeczach górnej Odry, Wisły i Warty (J. Kozłowski, B. Ginter).

e. Podfacja górnicza (nakopalniana) w przemysłach epipaleolitu i neolitu Polski południowej (J. Kozłowski).

f. Badania nad wybranymi zagadnieniami neolitu Polski południowej (J. Kozłowski).

g. Wczesna i starsza epoka brązu w Polsce (M. Cabalska, M. Gedl).

h. Kultura łużycka w Polsce południowej (M. Gedl).

i. Groby szkieletowe w kulturze łużyckiej (M. Gedl).

j. Problematyka osad obronnych kultury łużyckiej w dolinie Dunajca (M. Cabalska).

k. Chronologia okresu wpływów rzymskich w Polsce (R. Jamka).

l. Okres późnolateński i wpływów rzymskich na ziemiach polskich (K. Godłowski).

l. Osadnictwo okresu późnolateńskiego i wpływów rzymskich w dorzeczu górnej Warty (K. Godłowski).

m. Późnorzymska ceramika toczona w świetle odkryć w górnym dorzeczu Wisły (S. Buratyński).

n. Okres wędrówek ludów na ziemiach słowiańskich (K. Godłowski).

o. Wybrane problemy wczesnego średniowiecza Małopolski (R. Jamka, M. Cabalska).

p. Zagadnienia ciałopalnego obrządku pogrzebowego (M. Cabalska).

Terenowe prace badawcze prowadzono początkowo we współpracy z innymi instytucjami archeologicznymi, głównie z Muzeum Archeologicznym w Krakowie, a od 1956 r. rozpoczęto prace wykopaliskowe z własnych funduszy. Systematyczną akcją badawczą prowadzono na terenach Górnego Śląska i zachodniej Małopolski. Na Górnym Śląsku objęto badaniami niemal wszystkie okresy. Prowadzono wieloletnie, systematyczne badania wykopaliskowe³ na stanowiskach z różnych okresów i różnych kultur. Kompleksowe badania archeologiczne prowadzono w dorzeczu Liswarty⁴, na pograniczu górnośląsko-małopolskim, których efektem będzie przygotowywana obecnie monografia archeologiczna tego regionu. Wieloletnią akcją badawczą objęto teren Sądeczyzny⁵, a w ostatnich latach podjęto wykopaliskowe prace badawcze na stanowiskach ze starszej epoki kamienia w Małopolsce⁶ i badania grodzisk wczesnośredniowiecznych nad Rabą⁷.

W ciągu szeregu lat pracownicy Katedry współpracowali z różnymi instytucjami archeologicznymi jak: Instytutem Historii Kultury Materialnej Polskiej Akademii Nauk, Komisją Archeologiczną Oddziału Krakowskiego PAN, Komisją Archeologiczną Śląskiego Instytutu Naukowego w Katowicach, z Muzeum Archeologicznym w Krakowie, z działami archeologicznymi w mu-

³ Między innymi Dzierżyszów pow. Głubczyce (J. Kozłowski 1957—1959), Raci-bórz-Ocice (J. Kozłowski 1960—1962). Kietrz pow. Głubczyce (M. Gedl 1956—1967) oraz wieloletnie systematyczne badania poszukiwawcze w okolicach Grodkowa, Olesna i Raciborza.

⁴ Dziesięcioletnia akcja systematycznych badań poszukiwawczych (M. Gedl, B. Ginter, K. Godłowski 1955—1963) oraz wykopaliska na licznych stanowiskach: Trzebea, Patrzyków, Gojsów w pow. Pajęczno (B. Ginter 1963—1967), Danków, Zbrojewsko w pow. Kłobuck (M. Gedl 1955—1967), Opatów, Wąsosz Górny w pow. Kłobuck (K. Godłowski 1956—1967).

⁵ Badania M. Cabalskiej na stanowiskach kultury łużyckiej i wczesnośredniowiecznych w Biegonicach, Chełmcu Polskim, Maszkowicach, Starym Sączu i Zabrzeży w pow. Nowy Sącz, w latach 1956—1967.

⁶ Badania J. Kozłowskiego w Jaskini Puchaczkiej (1963), w schronisku Żytnia Skąła (1964) i w Piekarach III (1966).

⁷ Badania M. Cabalskiej na grodzisku w Chełmie pow. Bochnia (1966—1967).

zeach w Bytomiu, Częstochowie, Gliwicach, Opolu, Przemyśle, Rzeszowie i Wieliczce oraz placówkami konserwatorskimi w województwach katowickim, krakowskim, opolskim i rzeszowskim.

Wykaz habilitacji, doktoratów i magisteriów uzyskanych w Katedrze Archeologii Polski UJ w latach 1945—1967.

A. Habilitacje.

1947

1. Rudolf Jamka, na podstawie całokształtu dorobku naukowego z zakresu prehistorii Polski, ze szczególnym uwzględnieniem okresu wpływów rzymskich.

2. Stefan Nosek, na podstawie pracy: *Zagadnienie prasłowiańszczyzny w świetle prehistorii*⁸.

3. Tadeusz Reyman, na podstawie całokształtu dorobku naukowego z zakresu muzealnictwa archeologicznego.

1966

4. Marek Gedl, na podstawie pracy: *Szkieletowy obrządek pogrzebowy w kulturze łużyckiej*⁹.

1967

5. Janusz Kozłowski, na podstawie pracy: *Studia nad zróżnicowaniem kulturowym w paleolicie górnym środkowej Europy*¹⁰.

B. Tematy prac doktorskich.

1949

1. Maria Trzepacz, *Wczesny i starszy okres brązu w Polsce*.

1952

2. Stanisław Buratyński, *Toczona ceramika późnorzymska z osady garncarskiej w Zofipolu*.

3. Renata Hachulska, *Kultura prapolska na terenie Śląska Górnego i Cieszyńskiego*.

4. Emil Hachulski, *Kultura prapolska na Dolnym Śląsku*.

⁸ S. Nosek, *Zagadnienie prasłowiańszczyzny w świetle prehistorii*, „Światowit”, t. 19, 1948, s. 1—178, tabl. I—XLIV.

⁹ M. Gedl, *Szkieletowy obrządek pogrzebowy w kulturze łużyckiej*, „Prace Archeologiczne”, t. 6, 1964.

¹⁰ J. K. Kozłowski, *Studia nad zróżnicowaniem kulturowym w paleolicie górnym Europy środkowej*, „Prace Archeologiczne”, t. 7, 1965.

5. Józef Marciniak, Okres późnolateński na obszarze Polski środkowej. 1960

6. Marek Gedl, Kultura łużycka, w dorzeczu górnej Odry¹¹. 1961

7. Jerzy Antoniewicz, Osiedla obronne okresu wczesnożelaznego w Prusach¹².

8. Janusz Kozłowski, Paleolit na Górnym Śląsku¹³.

1964

9. Kazimierz Godłowski, Kultura przeworska na Górnym Śląsku.

1966

10. Bolesław Ginter, Schyłkowy paleolit i mezolit w dorzeczu górnej Odry i górnej Warty.

C. Tematy prac magisterskich

1945

1. Adolf Nasz, Przedhistoryczne żarna na ziemiach polskich.

1946

2. Maria Trzepacz, Kultury II okresu brązu w Polsce.

1950

3. Teresa Kretkowska-Kiersnowska, Zagadnienie użytkowania bursztynu w czasach przedhistorycznych na ziemiach polskich.

1951

4. Emil Hachulski, Ozdoby wczesnohistoryczne na Śląsku Dolnym

5. Tomasz Marszewski, Paleolityczne „pochówki” czaszek niedźwiedzia ze Śląska na prehistorycznym i etnograficznym tle porównawczym,

1952

6. Barbara Bielicka, Osadnictwo kultury unietyckiej w Polsce i Czechosłowacji.

7. Janina Dułęba, Osadnictwo celtyckie na terenie Polski i Czechosłowacji.

8. Anna Dzieduszycka, Osadnictwo kultury pomorskiej na terenie Polski.

¹¹ M. Gedl, *Kultura łużycka na Górnym Śląsku*, Wrocław—Warszawa—Kraków 1962.

¹² J. Antoniewicz, *Osiedla obronne okresu wczesnożelaznego w Prusach*, „Światowit”, t. 25, 1964, s. 5—211.

¹³ J. K. Kozłowski, *Paleolit na Górnym Śląsku*, Wrocław—Warszawa—Kraków 1964.

9. Anna Eker, Importy na ziemiach polskich w okresie lateńskim i rzymskim.
10. Irena Gąsiorek, Osadnictwo kultury łużyckiej na Górnym Śląsku.
11. Adam Krauss, Osadnictwo prehistoryczne w powiecie miechowskim.
12. Jadwiga Kamieńska, Osadnictwo neolityczne na Górnym Śląsku.
13. Izabela Nagiet, Osadnictwo kultur ceramik wstęgowych na terenie Małopolski.
14. Zdzisław Sochacki, Osadnictwo kultury łużyckiej na Dolnym Śląsku.
15. Maria Wach, Osadnictwo kultury przeworskiej na Śląsku.

1955

16. Włodzimierz Błaszczyk, Monografia archeologiczna Zagłębia Dąbrowskiego.
17. Zofia Demska, Grupa krakowska kultury ceramiki sznurowej.
18. Elżbieta Dobrzańska, Wyroby z metali nieżelaznych w epoce brązu i okresie halsztackim w dorzeczu górnej Wisły i górnej Odry.
19. Bogusław Gediga, Rzemiosło wczesnośredniowieczne na terenie Śląska i Łużyc.
20. Marek Gedl, Kształtowanie się stosunków gospodarczo-społecznych w kulturze łużyckiej na terenie Małopolski i Śląska¹⁴.
21. Kazimierz Godłowski, Próba interpretacji zespołów grobowych jako źródła do poznania stosunków społecznych w dorzeczu Odry i Wisły od połowy II w. p.n.e. do V w. n.e.¹⁵.
22. Stanisław Kowalski, Neolityczne materiały kamienne z dorzecza górnej Wisły.
23. Stanisław Kozieł, Broń i narzędzia metalowe kultury łużyckiej na terenie Śląska i Małopolski.
24. Teresa Lenkiewicz, Znaki garncarskie Małopolski na tle rozwoju rzemiosła feudalnego.
25. Liliana Michalska, Kultura pucharów lejowatych w dorzeczu górnej Wisły.
26. Zygmunt Pyzik, Wpływy czeskie i ruskie na obszarze Polski wczesnośredniowiecznej ze szczególnym uwzględnieniem kultury materialnej.
27. Kazimierz Radwański, Obrządek pogrzebowy i wyposażenie grobowe kultury przeworskiej na terenie Śląska i Małopolski.
28. Witold Sroczyński, Wczesnośredniowieczne urządzenia obronne na terenie Małopolski i Śląska.

¹⁴ M. Gedl, *Uwagi o gospodarce i strukturze społecznej ludności kultury łużyckiej w południowej Polsce*, Kraków 1961.

¹⁵ K. Godłowski, *Studia nad stosunkami społecznymi w okresach późnolateńskim i rzymskim Odry i Wisły*, Warszawa—Wrocław 1960.

1956

29. Róża Borowska, Monografia archeologiczna powiatu sandomierskiego.
30. Krystyna Gadomska, Ceramika kultury przeworskiej w Małopolsce.
31. Jan Gromnicki, Materiały z badań archeologicznych na osadzie z późnego okresu rzymskiego w Dalowicach, pow. Proszowice.
32. Stanisława Kubiak, Uzbrojenie kultury przeworskiej na Śląsku.
33. Anna Kulczycka, Kultura ceramiki wstęgowej rytej w górnym dorzeczu Wisły.
34. Stefania Kuźniar, Wczesnośredniowieczne materiały z Ukrainy w Muzeum Archeologicznym w Krakowie.
35. Kazimierz Moskwa, Pradzieje powiatów jędrzejowskiego i włoszczowskiego województwa kieleckiego.
36. Danuta Woźniak, Materiały kultury trypolskiej w Muzeum Archeologicznym w Krakowie.

1957

37. Elżbieta Dąbrowska, Osadnictwo wczesnośredniowieczne lessów krakowsko-miechowskich.
38. Janusz Kozłowski, Stanowiska przemysłu płudzkiego w Grzybowej Górze, pow. Starachowice¹⁶.
39. Antoni Kunysz, Pradzieje powiatu łańcuckiego, przeworskiego i jarosławskiego w województwie rzeszowskim.
40. Alina Wałowy, Wyniki badań archeologicznych na zameczku w Szaflarach¹⁷.
41. Jerzy Wąsik, Pradzieje powiatu kieleckiego.

1958

42. Narcyz Andronowski, Kultura łużycka na terenie województwa kieleckiego.
43. Aurelia Kogus, Kultura łużycka na terenie miasta Raciborza i najbliższej okolicy.

1959

44. Alicja Kulesz, Pradzieje południowo-wschodniej części Górnego Śląska.

1961

45. Bolesław Ginter, Mezolit na Górnym Śląsku.
46. Marta Godłowska, Kultura ceramiki sznurowej na Śląsku.

---

¹⁶ J. K. Kozłowski, *Stanowisko przemysłu płudzkiego w Grzybowej Górze w pow. starachowickim*, „Przegląd Archeologiczny”, t. 16, 1964, s. 55–74.

¹⁷ A. Wałowy, *Materiały z badań archeologicznych na średniowiecznym zameczku w Szaflarach pow. Nowy Targ*, „Materiały Archeologiczne”, t. 2, 1960, s. 295–332, tabl. I–XII.

1963

47. Roman Zajac, Wczesnośredniowieczne ozdoby z Rusi w zbiorach krakowskich.

1964

48. Wanda Galasińska-Hrebenda, Kultura łużycka w powiecie opolskim.

49. Antoni Jodłowski, Osadnictwo wczesnośredniowieczne na terenie północno-zachodniej Małopolski.

50. Stanisława Rowińska, Ceramika malowana kultury łużyckiej na terenie Polski.

1965

51. Eligia Gąssowska, Osadnictwo Gór Świętokrzyskich w okresach późnolateńskim, rzymskim i wczesnośredniowiecznym.

52. Bogumił Grot, Mieszkalne budownictwo drewniane w okresie wczesnośredniowiecznym w Polsce.

53. Antoni Talar, Epipaleolit i mezolit w widłach Wisły i Sanu.

1966

54. Piotr Kaczanowski, Stosunki społeczne w okresach późnolateńskim i wczesnorzymskim na terenie północno-wschodnich Niemiec, w świetle badań przeprowadzonych nad materiałem grobowym.

55. Janusz Kruk, Popielnice twarzowe wczesnej epoki żelaza w Polsce.

56. Władysław Morawski, Przemysł ojcowski, na tle grupy cyklów przemysłów mustierskich, w świetle metody statystycznej.

57. Barbara Nowogrodzka, Wczesnośredniowieczne wyroby żelazne z Małopolski.

58. Ewa Rook, Pradzieje powiatu olkuskiego.

1967

59. Teofil Dębowski, Próba rekonstrukcji stosunków społecznych w neolicie na podstawie badań zespołów grobowych w Polsce.

60. Małgorzata Grabowska, Osadnictwo schyłkowopaleolityczne i mezolityczne w dorzeczu Przemyślu.

61. Andrzej Koperski, Pradzieje powiatu przemyskiego i ustrzyckiego.

62. Jerzy Kopacz, Kultura ceramiki wstęgowej klutej w Polsce.